

עד כמה פרק רביעי בכורות

לֹא.

עין משפט
נר מצוה

נא א מיי פיי מהל' משכן
 ותושב הליח:
גב ג מיי פיי מהל' כבודות
 הליח תושב' יידי' קי'
 שיט קיי' ז:
גג ג מיי פיי זס הליח:
ד [מיי] פיי מהל' משכן
 ותושב הלי' ז:
גה ג מיי פיי מהל' גיושין
 הלכה טז תושב' אהיע'
 זיט קיי' ט:
ו [מיי] פיי מהל' שבעות
 הלי' א ופז' מהל' נדריס הלי'
 ה' תושב' יידי' קי' רכח סעף
 אל:
ז א מיי פיי מהל' אסורי
 מנצה סלה' ז ופז' אסורי
 כבודות הלכה א סמך עשין
 קמך תושב' יידי' קי' טז
 סעף ו:

תורה אור השלם

1. שׁוּבוּ בְּנִים שׁוֹבְבִים נָא
יְיָ כִּי אֲנֹכִי בַעֲלָתִי בְכֶם
וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר
וְשֵׁנִים מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבֵּאתִי
אֹתְכֶם צִיּוֹן: ירמיהו ג יד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הנאמן וכו'
 ציור טובת הנאה
 להקדש הוא: (ב) ד"ה
 ונשקלן וכו' חולין הס"ד
 ואח"כ מ"ה חזין מן
 הבכור והמעשר שאם
 נמכרין ציור הנאמן לצעלים
 כח"ל והד"א:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דהא וכו' וכו'
לא יהיה נאמן. עי' בר"ש
סוף פ"ג דלגעים:

רבינו גרשום

ובלן שחזור בן. אשת
ברן שניית לעם אשת
וברן של חבר ועבדו
של חבר ועבשיו רוצין
ליות של חברי אש
מקבלי: חזרו ממטמני.
אש בפרהסיא אש מקבלי
אוח: אש דאמרי אש עשו
דברים במטמני. כלומר
אש במטמני ואל הקפידו
בטמני מקבלי אל
תרפסס לריבס אל שמור
טחורתי הלכך מקבלי
דומה שחן חזוקת שחי
תחיל: נעשה גבאי.
מסכ: מנבאות.
אשצריא ליה שנתא.
לישא ממנ דבר חלה
לפי שיה חסד גרול.
ואי דאמרי חלה שיה
רוח וצריק לקבר. מ"ח:
קטר לחו' ח' תחתי.
עטר לחו' (עטר לחו')
ח' מאת כסאות: זה
השחיבותי ויל קלממחיה.
כלומר חואל ויהא חלה
בבאי ילך אל השחיבותי
ואומנותו הראשון ואל
אל לר אלצ: מ' חשיר

הדרן עלך עד כמה

חֹרֵץ מִן הַחֲבוּר וְהַמַּעֲשֶׂה שֶׁהֵנָּה
 בַּעֲלֵיָם. אֲעִ"פ שֶׁמִּשְׁפָּט טַעַם
 מִשּׁוֹם דֵּהנֶהֱלֵת לְנַעֲלִים עַל כִּרְחִין
 מִדְּלוּרִייתָהּ הִיא כְּדֻמוּכָה בִּפְרָק קִמָּא
 לַתְּמוּרָה (דף ה. ו) וּבִסּוּף חֶלֶק (מִתְּהַדְרִין
 דף קיב:) גַּי עִיר הַנִּדְחָת דְּדִישׁ
 בְּהִמְתָּךְ מִי שֶׁנֶּאֱכָלִין בְּצוּרֹת בְּהִמְתָּךְ
 כֵּלִין בְּצוּרֹת בְּהִמְתָּךְ ^ט דִּמְנָן כָּל פְּסוּלֵי
 ז' חוץ מִן הַחֲבוּר וְהַמַּעֲשֶׂה וְשִׁמָּא
 גִּין ^{י"ו} בְּזוּיָן דְּבִדְר שֶׁאֵין הֵנָּהֱלֵת לִקְדָּשׁ:
 תַּמְעַר

ו. אינו חשוד לומר ע

ת הקדש היא. ובגמרא מפרש כולה:
 בשר חולין (ט) **צבור ומעשר**. אם
 לכל אדם והכהן נוטל דמיו ולכהן קרי
 ונולוין בקדשים לנהוג בהן מנהג חולין
 יטרא אלא באומד ואם יפסיד לית לן
 א יכול לשקול בשר צבור כנגדה:
 גמ'

כשהן טמאין לאוכלן בן

וּנֶאֱמַר הוּא:
הָרֵד עַל עַד בָּמָה
הֵנָּתָן לְהַקְדֵּשׁ. דְּמִיָּהן רִשְׁאֵי בָּהֶן לִזְלוֹל וּלְמוֹכֵר
הַקְדֵּשׁ. אֲבָל בְּכוֹר הוּאֵל וְהֵנָּתָן דְּמִי לְבַעֲלִים אֵין
בִּלְיָ כֹּל לְשִׁמּוּל בָּשָׂר בְּכוֹר כִּנְגַד לִיטְרָא בָּשָׂר חוּל

ועמי הארץ קאי ש
מקבלין אותם ^ט דמשמע דא
עליו דברי חזירות כו' ועוד

בָּהֶן אֵין מַקְבְּלִין אוֹתָן
בִּי יְהוּדָה אֹמֵר חֲזֹרוּ
וְתֹת בְּפִרְהֵי־אֵין מַקְבְּלִין
שֶׁנֶּדְבָרֵיהֶן בְּמִטְמוּנוֹת
אֵין מַקְבְּלִין אוֹתָן ר"ש
מֵרִים בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ
שֶׁנֶּאֱמַר 'שׁוּבוּ בָנִים
כִּפְר עֲכֹ אֲמַר ר' יוֹחָנָן
בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים
אוֹתוֹ מַחְבִּירְתּוֹ פִּירֵשׁ
לֹאֹמַר פִּירֵשׁ הָרִי הוּא
חַיִּיא אִיצְטְרִיכָא לִיה
יֵבֶה וּרְב יוֹסֵף וְאַרְבַּע
אֹתוֹ קִטְרִי לְהוּ אֲרַבַּע
שִׁמְעוּ דִּנְעָשָׂה גְבֵאֵי
זֶל לְקַדְמוֹתֶיהָ שֶׁלֹּא
אֵל אֶזֶל רַבָּה אֶזֶל רַב
אֵין מַקְבְּלִין אוֹתוֹ רַבָּה

ובכבודות אדם רואה
ה' את קדשיו יואת
הטהרותיו אמר מר כל
יין משל עצמו במאי
מהימן אלא בתלאת
ה' או שחלצה בפניו
ית דין לעולם בחד
יוחנן וביחיד קומחה
ה' ורואה את קדשיו
ומעשרותיו דאי בעי
ה' עדריה וגשאל על
יאה בימי טומאתו:

הדרן עלך עד כמה ישראל חייבין

בל (ט) פסולי המוקדשין ב (ט) (הנאתן להקדש)
נמכרין באיטליז ונשחטין באיטליז
ונשקלין בליטרא חוץ מן הבכור והמעשר
שהנייתן לבעלים פסולי המוקדשין הנייתן
להקדש ושוקלין מנה כנגד מנה בבכור:
גמ'

יבא בבור ומעשר שאין נא
המוקדשין נמכרין באיטל
משום קרא נפקא דאין נוה

א) לא יבקר בין טוב לרע הילכך אינו נחשד: וגשאל

הדרן עֵלךְ עַד בָּמָה

למעלה: ׀ שלא הוא היה: ׀ להוציאן

א תקנה לע"ה לעשות חבר בשם ענין
דעתם לחזור לסדר ולכן אינם רוצים
רשעים והוא כן שנועץ בגלוי רשע
דברי תורה כי הן שקיבל עליו עבודת
עו אדוני ונהיה מונה ביום:

אמלי' . בשוק של קצבין . הואיל
נמכרין ביוקר ויהא ירוח
שאין שוקלין כנגד ליטרא עצמה

וְכוֹלֵן שְׁחוּרֵי בָּנָי. סִיפָא דִּקְדָּשׁ בְּרִיתָא 7
דְּדִרְי מַצִּירִים חוּץ מִדְּבַר אֶחָד וְכֵן כֵּן
מִדְּבַר אֶחָד וְכֵן בְּלִי שְׂקִיבֵל עָלָיו דְּדִרְי לִי
אֲרוֹתָן שְׁאֵנָמָר^א הַמַּקְרִיב אֶת דָּם הַשְּׁלָמִי
רָצוֹנוֹ שֶׁל מִקּוֹם מֵה כְּחִיד בְּהֵם^ב חֲלָסָם
נִגְמִי אוֹתָם מֵאִשִּׁי וְכִשְׁאִי עוֹשִׂין רָצוֹנוֹ
שֶׁל מִקּוֹם מֵה כְּחִיד בָּנָי מִי גַם כִּסֵּם
וְיִסְגְּרוּ לְדָמָם^ג וְכוֹלֵן שְׁחוּרֵי בָּנָי אֵין
מִקְבְּלִין אוֹתָם עוֹלָמִית כִּי בְּחוֹסֶפֶת
דְּמִסְכָּת דְּמֵאִי בִּפְ^ד הֵאָרוּר בְּמִקּוֹמוֹ
מוֹתֵר בַּחֲלֵת אֲנֻכּוּכֵי: עֲשׂו דְּרִירֵי
בְּתַמְנוּמִיּוֹת. שְׁלֵף חִילָּו שֶׁם שְׁמִים
בְּפִרְהֶסִיא מִקְבְּלִין אוֹתָם: כְּאוֹתָם הוּוּ.
רִ"ש ו' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קַרְחָה: גִּבְאִי
מִמוֹנֵה לִמְלַךְ לְגִבּוֹת מִסַּרְשָׁל:
פִּירֵס. מִן הַגִּבְּבוֹת: אִינְטֵרִיִּסִיא לִיה
שְׁעֵפֶת. הֵבִיר חֲכָמִים דְּרִירִי לוֹ לְשֹׁלוֹ
הֵימֵנו הִלְכוֹת: קֶשֶׁר לֵהוּ. קֶשֶׁר וְתִיקָן
לְהֵם אַרְבַּע מֵאוֹת: הַ כְּפִקִּי. כְּסֵאוֹת:
זִיל לְחִשְׁבּוּסֵיהֶ. יִלְךְ לְחִשְׁבּוּסֵיהֶ אַחֵר

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

שְׁלָמִים בְּצִיּוּמוֹ וּפְלֵן בָּזֶן מוֹס יִרְאֶה:
אִם קָבֹעַ הוּא וַיִּפְדֵּם וַיּוֹצִיאֵם לַחֲלוּ:
מַעֲשָׂוִיו. מַעֲשֵׂר בְּזִמְהָה שֶׁנֶּפֶל בָּזֶם
מוֹס: וְשָׁאֵל עַל טַהֲרֻסָּיו. הוּא עֲלָמוֹ
אִם בָּקִי לַהֲלֹכוֹת נֶאֱשָׁל לַעֲלָמוֹ עַל
טַהֲרֻתוֹ אִם אִירֵעַ סֶפֶק וְאִינוּ
יִצְרִיךְ לִיָּלֵךְ חֶסֶם אַחֵר: **וְ** הוּא
מִשָּׁל עֲלָמוֹ. שֶׁאֵין כֵּהֵן רִשְׁאִי לִרְאוֹת
מוֹס שֶׁל בְּכוֹרָתוֹ וְלֹהֲמִירוֹ: וְהַד
מִי מֵהֵימֶן. לֹהֲמִיר בְּכוֹר וְאֶפְסִילוֹ שֶׁ
אֲחֵרִים וְהָאֵן תֵּנִן לִקְמֹן בְּפִרְקָה כָּל
פְּסוּלֵי הַמּוֹקֵדֶשִׁין (דף לו:.) בְּכוֹר
שֶׁנִּימְטִים עֵינָיו וְנִקְטָעֶה יְדוֹ הֲרִי הִי
זִשְׁטָע עַל פִּי שְׁלֵה בְּנֵי הַכִּנְעָנִים:
אֲלֵא בַּחֲלָא. וְכֵהֵן בַּעַל הַבְּכוֹר אֶחָד

מהן: ומי חשידי. כולהו בשבילו:

והמקן. ביצמות: מראה או שחלה.
אשה לפני החכם מותר לישאנה ואינו
נחשד לומר על מנת כן התמירה:
מפני שהוא צ"ד. כלומר שלא ה היה
לצדו שם אלא בית דין שלשה היו
שם: דראמר רבי חסדא אמר רבי
יוחנן ציודי מותרת. במסכת נדרים
בפרק גערה המאורסה (נד ע"ב):
ורואה את קדשיו. ואינו נחשד לומר
על מוס עובר שהוא קבוע דמה לו

לשקר הא אס היה רוצה להוילין ו לחס
לחכם ולפתוח בחרטה דהקדש טעות
בצבור דליו לא אקדשיה דהא מרה
ונחשד: ומעשרותיו. דלינו נחשד לומר
היה צעי מעיקרא הוה עבד בהיתירא
דמעשר בהמה חל על המוס דכתיב
טור דאס טמאות הן מה יפסיד הא

1. What is the purpose of the document?

באיעליו. צשוק שלוקמין הרבה
ומכרין ציוקר: הנהאן לצעלס. צבור ה
צעלס של צבור ומעשר הנהאן מכירת
למוכרו באיעליו אלץ צציתו ואף על
צה: ושוקלן מנה כנגד מנה צציתו

שיטה מקובצת

הַתְּכֵסִי ס"א טַפְּסִקִי ס"א
תַּכְתְּכִי: בַּ הַנֶּאֱתָן. גִּילִיֹן
בְּכָל הַס' ל"ג הַכָּא הַנֶּאֱתָן לֵה
לֹא גֵרִים לֵה בְּסִיפָא אַבְל כָּל
מוֹם בְּכוֹרוֹתֵי וּלְהַתִּירוֹ הַס' ד'
לְחֻלִּין כּוֹל לַעֲשׂוֹת כֹּר' לַחֲסֵם
לְעוֹד לְעִיל תֵּנִי אֲבִדְרִי ר' מ'
לְחֻזּוֹר בְּפִרְשֵׁיטָא כִּי אִם בְּסִרִּי
לְחֻסִּידוֹת וּפְרִישׁוֹת עוֹשִׂין בְּסִתָּא
כְּהוֹנֵה: יֵד מַעֲשֵׂיהֶם